

Geni, filogenija i forenzička

Kutija, Iva

Undergraduate thesis / Završni rad

2014

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Science / Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno-matematički fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:217:634040>

Rights / Prava: [In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-20**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Faculty of Science - University of Zagreb](#)

SVEU ILIŠTE U ZAGREBU
PRIRODOSLOVNO-MATEMATI KI FAKULTET
BIOLOŠKI ODSJEK

GENI, FILOGENIJA I FORENZIKA
GENES, PHYLOGENY AND FORENSICS

SEMINARSKI RAD

Iva Kutija

Preddiplomski studij biologije

Undergraduate Study of Biology

Mentor: Prof.dr.sc. Mirjana Kalafati

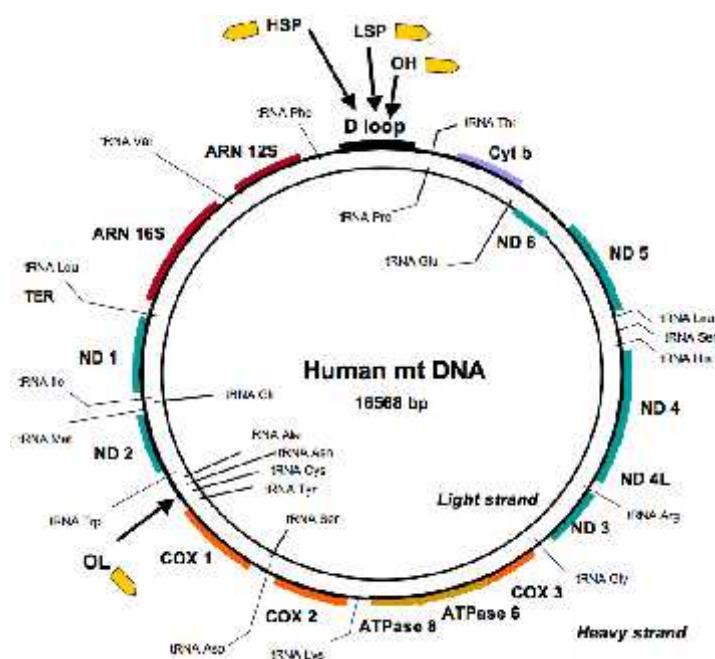
Zagreb, 2014.

Sadržaj:

1.	UVOD.....	2
2.	DREVNA DNA	4
3.	ÖTZI - LEDENI OVJEK	6
4.	TOLUNDSKI OVJEK.....	8
5.	SIBIRSKA LEDENA DJEVA	10
6.	PERUANSKA ZALE ENA DJEVA	11
7.	MISTERIJ CARSKE OBITELJI ROMANOV	13
8.	SEDAM EVINIH K ERI	14
9.	ULOGA FORENZIKE U RATU.....	16
10.	LITERATURA	18
11.	SAŽETAK	19
12.	SUMMARY	19

1. UVOD

Mitohondrijska DNA (mtDNA) je kružna dvolanana DNA molekula koja se sastoji od 15 000 do 20 000 parova baza. Haploidna je, nema introna, a nasljeuje se od majke. Sastoji se od 37 gena, od kojih 13 gena kodira za proteine koji sudjeluju u procesima transporta elektrona i oksidativne fosforilacije. Mjesto u kojem započinje replikacija i transkripcija mitohondrijskog genoma naziva se kontrolna regija. Kod kralježnjaka se u kontrolnoj regiji nalazi D-petlja, trodolana struktura, po kojoj se kontrolna regija vrlo često u literaturi i naziva. Kontrolna regija se sastoji od oko 1 000 parova baza, taj dio je nekodirajući i time nije podložan prirodnoj selekciji, što ga čini vrlo dobrim genetskim markerom u rješavanju filogenetskih pitanja. Mitohondrijska DNA podložna je brzoj evoluciji, tako da je kod sisavaca brzina evolucije mtDNA i do 10 puta veća nego kod jezgrinih gena, a u mitohondrijskoj DNA najbrže evoluira kontrolna regija i to 4-5 puta brže od ostatka molekule. Zbog toga je mtDNA dobar marker za razlučivanje promjena na nižim taksonomskim razinama, tj. između vrsta ili među populacijama (TABERLET *et al.*, 1996.; PAGE i HOLMES, 1998.).

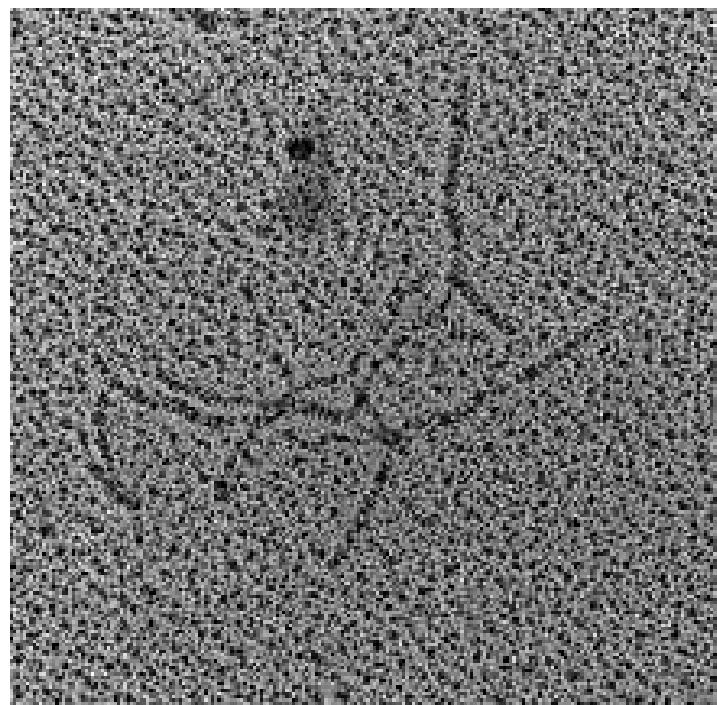
Slika 1. Ljudska mtDNA

(Izvor: www.bioscience.org)

2. DREVNA DNA

Kvalitetno o uvanii fosili u svojim stanicama sadrže uglavnom raspadnuti i ošte enu DNA. Za razliku od modernih geneti kih analiza, analiza drevne DNA karakterizirana je slabom kvalitetom DNA. Zbog degradacije DNA molekula, procesa koji korelira s faktorima kao što su temperatura, vrijeme i prisutnost slobodne vode, postoje gornje granice iznad kojih DNA nije u mogu nosti opstati. Allentoft je pokušao izra unati tu granicu prou avaju i propadanje mitohondrijske i jezgrine DNA iz kosti izumrle ptice *Moa*. DNA se razgra uje u procesu s eksponencijalnim opadanjem. Prema tome modelu, mitohondrijska DNA se degradira za jedan par baze nakon 6 830 000 godina pri temperaturi -5 °C (OSKAM, ALLENTOFT, WALTER, SCOFIELD, HAILE, HOLDWAY, BUNCE, JACOMB 2012). Jezgrina DNA se degradira najmanje dvostruko brže, nego mitohondrijska DNA. Russ Higuchi je, sa svojim kolegama na Berkeleyju, izvijestio da tragovi DNA iz muzejskih primjeraka Quagga, ne samo da su ostali u uzorcima više od 150 godina, ve da se mogu i izolirati te sekvencirati. Tijekom istraživanja prirodno i umjetno mumificiranih primjeraka, Svante Pääbo je ustanovio da taj fenomen nije ograni en samo na relativno nedavne muzejske primjerke, ve da se može replicirati u rasponu mumificiranih ljudskih uzoraka još od prije nekoliko tisu u godina. Ipak, u to vrijeme su postojali mukotrpni procesi kako bi se sekvencirala takva DNA. Me utim, s razvojem lan ane reakcije polimeraze kasnih 80-ih, ovo podru je je dobilo mogu nost za brzi napredak. Drevna DNA može sadržavati velik broj posmrtnih mutacija koje se s vremenom pove avaju. Neke regije polinukleotida su podložnije degradaciji tako da podaci sekvence mogu zaobi i statisti ke filtere korištene za provjeru valjanosti podataka. Zbog pogreške sekvenciranja, treba primijeniti veliki oprez na interpretaciju populacijske veli ine. Supstitucije koje proizlaze iz deaminacije citozinskih ostataka znatno su zastupljene u drevnim DNA sekvencama. Ve ina pogrešaka su zamjena citozina za timin te guanina za adenin (LINDAHL 1993). Mnoga istraživanja koristila su mumificirano tkivo kao izvor drevne ljudske DNA. Primjeri uklju uju i prirodno o uvanie primjerke, poput onih sa uvanim u ledu kao što je Ötzi, ledeni ovjek, ili putem brzog isušivanja kao što su visinske mumije iz Anda, ali i umjetno sa uvanom tkivo poput kemijski tretiranih mumija iz drevnog Egipta. Me utim, mumificirani ostaci su ograni eni izvor te je ve ina istraživanja ljudske drevne DNA usmjerena na ekstrahiranje DNA iz dva izvora, a to

su zubi i kosti. Također, kada se radi o drevnom ljudskom materijalu, veliki problem i dalje ostaje kontaminacija što podrazumijeva prisutnost DNA bakterija i gljiva, ali korištenjem specifičnih po etnica pri PCR-u moguće je ukloniti većinu one iščenja.

Slika 2. Cross-linked DNA ekstrahirana iz preko 4000 godina stare jetre egipatskog svećenika Nekt-Anka

(Izvor: en.wikipedia.org)

3. ÖTZI - LEDENI ČOVJEK

Ledeni ovjek živio je prije 5 300 godina, a njegovo tijelo pronašla su dvojica alpinista u blizini Similaunskog ledenjaka u južnom Tirolu na visini od 3 200 m. Odmah nakon smrti tijelo je isušio topli vjetar, prije nego što ga je prekrio led. Tijelo je tako ostalo sa uvano u ledu preko 5 300 godina, sve dok oluja iz Sahare nije sa sobom donijela prašinu koja je prekrila površinu leda i apsorbirala Sun evo svjetlo te je došlo do naglog topljenja leda. Ledeni ovjek je bio visok oko 165 cm, a kada je umro imao je oko 45 godina. Analizom DNA ustanovljena je povezanost s narodima sjeverne Europe. (ROLLO, ERMINI, LUCIANI, MAROTA, OLIVIERI, LUISELLI 2006). Fosil je snimljen rendgenom, a tkivo je analizirano raznim metodama. Kosti lubanje i kralješnica veoma su o uvani, a velika istrošenost zubiju ukazuje na to da je jeo žilavu hranu ili je upotrebljavao zube kao alat pri izradi užeta. Skeniranje tijela utvrdilo je da su mozak, miši no tkivo, plu a, srce, jetra i probavni organi izvanredno sa uvani. Analizom sadržaja crijeva otkriveno je da je Ötzi jeo meso divokoze i jelena te žitarice. Na tijelu je ustanovljen niz tetovaža koje su služile u terapeutske svrhe, a radio ih je tako da je pastu s ugljenom trljaо u zarezanu kožu. Bolovao je od artritisa i crijevnih parazita kao što je *Trichuris trichiura*. Tako er, bio je netolerantan na laktozu te je zabilježen kao jedan od najmla ih ljudi koji je imao lajmsku bolest koja nastaje kao posljedica ugriza krpelja. Postoje razne teorije o smrti Ledenog ovjeka, ali suvremena metoda raunalne tomografije ustanovila je da Ötzi ima ranu na leima što pokazuje na to da je bio pogrenut strelicom. Na Ötzijevoj odjeći i oružju analizom DNA je otkriveno etiri razliite ljudske krvi, te najnovija teorija govori da je Ötzi sudjelovao u bitci te da je bježao u planinu sa svojim suborcima, dok ga nije zaustavila smrtonosna strelica. Danas se Ledeni ovjek nalazi u arheološkom muzeju u gradu Bolzanu na sjeveru Italije, gdje se uva u staklenom krovu u kojem su prisutni posebni uvjeti.

Slika 3. Ledeni ovjek

(Izvor: www.anthropology.net)

Slika 4. Tetovaže na leđima Leđenog ovjeka

(Izvor: www.anthropology.net)

4. TOLUNDSKI ČOVJEK

Tolundski ovjek je prirodno mumificirano tijelo ovjeka koji je živio u 4. st. pr. Kr., a pronađeno je 1950. godine u tresetištu na poluotoku Jutland u Danskoj. Tijelo je toliko dobro očuvano da se mislilo kako je riječ o nedavnom ubojstvu. Ubrzo nakon otkrića, Tolundskog ovjeka su istražili u Nacionalnom muzeju Danske u Kopenhagenu. Pregled je napravljen na isti način kao što se radi na žrtvi ubojstva. U istraživanju su bili uključeni kriminalni istraživači i forenzičari. Godinama je Tolundski ovjek prolazio kroz brojne pregledane kao što su autopsija, X-zrađenje, otisak prsta te CT-skeniranje. Jedino je strana tijela okrenuta prema gore u tresetištu pokazivala znakove raspadanja. Na desnoj strani tijela koja je bila okrenuta prema dolje, koža je dobro očuvana, ali i naborana zbog toga što se tijelo smanjilo jer je boravilo u močvari. Bio je viši od 161 cm, nego što se to mjerjenjima odredilo za vrijeme pronalaska. Njegove ruke su djelomično uništene radi treseta, ali noge su u potpunosti ostale netaknute. Pretpostavlja se da je nosio neku vrstu obuće jer su mu nožni prsti lagano stisnuti zajedno. Pregledom sadržaja želuca i crijeva, otkriveno je da je njegov zadnji obrok bila kaša od povrća.

Slika 5. Tolundski ovjek

(Izvor: www.tollundman.dk)

Nadalje, glava je ostala nevjerojatno dobro sa uvana. Zatvorene o i i usta daju licu smiren izraz. Zbog slojeva treseta koji su ga prekrivali više od 2 000 godina, njegovo se lice ini tako živim, kao da je zaspao prije nekoliko sati. Kosa je duga ka 1 cm, a crvena boja nastala je kao posljedica utjecaja mo vare. Originalna boja kose nije poznata. Na glavi je imao kožnu kapu od ovje je kože, s dvije tanke kožne trake koje su se vezale ispod brade. Oko vrata je imao i kožnu omiku koja je ostavila brazde na koži vrata, a takvo uže bilo je dovoljno vrsto da izdrži težinu odraslog ovjeka. Forenzičari su lako utvrdili da je uzrok smrti Tolundskog ovjeka vješanje, a pretpostavlja se da se radilo o ritualnom žrtvovanju.

Slika 6. Lice Tolundskog ovjeka

(Izvor: www.tollundman.dk)

5. SIBIRSKA LEDENA DJEVA

Sibirska ledena djeva je mumificirano tijelo žene koja je živjela u 5. st. pr. Kr., a pronađena je 1993. godine u Uku koj je visoravni u Sibiru. Poznata je i pod nazivom Uko ka djeva, a područje je gdje je pronađena je dio euroazijske stepi u kojoj vlada oštra i suha klima te je prisutan permafrost. Bila je pokopana u kamenoj grobnici, a lijep je građen od vrstog drva ariša koji je ukrašen kožnim figurama u obliku jelena. Grobnica je također sadržavala dva drvena stola s policama koji su bili služili za posluživanje hrane i pića. Na stolovima je bilo raspoređeno meso konja i ovce te su pronađeni i ostaci mlijeknih proizvoda. Uz djevu je pokopano i šest konja sa sedlima te dva ratnika. Ratnici su bili, prema tadašnjim vjerovanjima, trebali štititi u zagrobnom životu, a konji olakšati put do njega. Djeva je bila pokopana s obiteljskim dragocjenostima, u vunenoj sukњi i svilenoj košulji te s draguljima u kosi što ukazuje na njezin visok društveni status. Na tijelu su vidljive tetovaže mitoloških bića i složenih uzoraka, a predstavljale su sredstvo identifikacije. Prema njima su se lani plemena trebali prepoznati u zagrobnom životu. Imala je između 25 i 28 godina te iako je nazivajući princezom, znanstvenici i dalje raspravljaju je li bila pjesnikinja, iscjeliteljica ili sve enica.

Slika 7. Sibirska ledena djeva

(Izvor: www.wikipedia.com)

Slika 8. Tetovaža na ramenu Uko ka djeve

(Izvor: www.wikipedia.com)

6. PERUANSKA ZALEĐENA DJEVA

Juanita, Peruanska zale ena djeva je mumija stara oko 500 godina koju je pronašla argentinsko-peruanska ekspedicija 1999. godine u blizini vulkana Llullaillaco. Umrla je sa 14 godina te je utvr eno da se radi o nasilnoj smrti zbog frakture i slomljene o ne duplje. Sve enici Inka su svoje žrtve vodili na visoke planine i tamo ih žrtvovali. Putovanje je bilo iznimno dugo i teško, posebno za mla e žrtve te su im davali liš e koke kako bi im poboljšali disanje i kako bi izdržali do kraja putovanja. Kada su došli do groba, djeci su davali opojna pi a kako bi im smanjili bol, strah i otpor, a zatim ih ubijali, davljnjem, udarcem u glavu ili ih ostavljali da umru od ekstremne hladno e. Organi Juanite ostali su netaknuti kao da je umrla nekoliko tjedana prije otkri a. Analizom sadržaja želuca otkriveno je da je bila podvrgnuta posebnom tretmanu ishrane koji se sastojao od kukuruza i životinjskih proteina. Na osnovi toga otkrili su da su Inke obilno hranili svoju djecu prije nego što su ih žrtvovali. Juanita je prona ena u položaju kao da se moli, a smatra se da je pripadala tadašnjoj bogatoj obitelji Cuzco. Imala je snažne kosti, dobru muskulaturu, zdrave zube i dugu crnu kosu. Me utim, otkriveno je da je prije smrti bolovala od tuberkuloze.

Slika 9. Mumija Juanita

(Izvor: www.bioscience.org)

Slika 10. Peruanska zale ena djeva

(Izvor: www.wikipedia.com)

Izolacijom DNA ustanovljeno je da je u srodstvu s američkim domorocima, a krvni srodnici su joj Ngobe u Panami. Utvrđeno je da ima sličnosti u genetskoj strukturi sa stanovnicima Tajvana i Koreje. Time se potvrđuje hipoteza da su američki stanovnici podrijetlom iz Azije. Također je izolirana i mtDNA te su analizirane hipervarijabilne regije HV1 i HV2. HV1 sadržava haplogrupu A, jednu od četiri grupe američkih domorodaca, dok HV2 sadržava jedinstvenu sekvencu koja nije pronađena niti u jednoj bazi podataka mtDNA.

7. MISTERIJ CARSKE OBITELJI ROMANOV

Carska obitelj Romanov smaknuta je 17. srpnja 1918. godine u Ekaterinburgu po nalogu komunisti kog voće Lenjina. Nakon pada Sovjetskog Saveza, 1991. godine otkrivene su kosti cara Nikole, carice Aleksandre i tri kćeri nedaleko od Ekaterinburga i identificirane su DNA testovima. Budući da tada nije pronađena jedna kost, kao ni sin Aleksej, potaknute su sumnje i nagađanja o mogućem preživljavanju pojedinih članova obitelji. Mnoge ženske osobe su se od dvadesetih godina 20. stoljeća predstavljale kao preživjele nadvojvotkinje. Godine 1920. u Berlinu se pojavila Anna Anderson, djevojka koja je tvrdila da je carevna Anastazija, najmlađa kćerka cara Nikole II. Bila je spašena nakon pokušaja samoubojstva i najprije je uporno odbijala dati bilo kakvu informaciju o svom identitetu te je zatim smještena u psihijatrijsku kliniku. U njezinom zdravstvenom kartonu se, među ostalim, bilježi da joj je tijelo prekriveno ožiljcima koji najvjerojatnije potječu od metaka i uboda oštrim predmetom. Prije a navodne Anastazije o njezinom bijegu zvuci je djelomično uvjerljivo. Ona je tvrdila da je preživjela masakr teško ranjena te da ju je spasio jedan od vojnika. Izdvajala se od niza drugih djevojaka koje su tvrdile isto po tome što je jako nalikovala Anastaziji, a ujedno je mnogo toga znala o kraljevskoj obitelji i njihovom životu na dvoru. Međutim, u ljeto 2007. istraživači su u šumi u okolini Ekaterinburga pronašli ostatke Alekseja i Anastazije koji su nedostajali. Nakon napravljenih analiza mtDNA objavljeno je da su pronađena tijela svih članova stradale carske obitelji. Odnosno, utvrđeno je da Anna Anderson nije Anastazija te je napokon razjašnjena sudska obitelj Romanov.

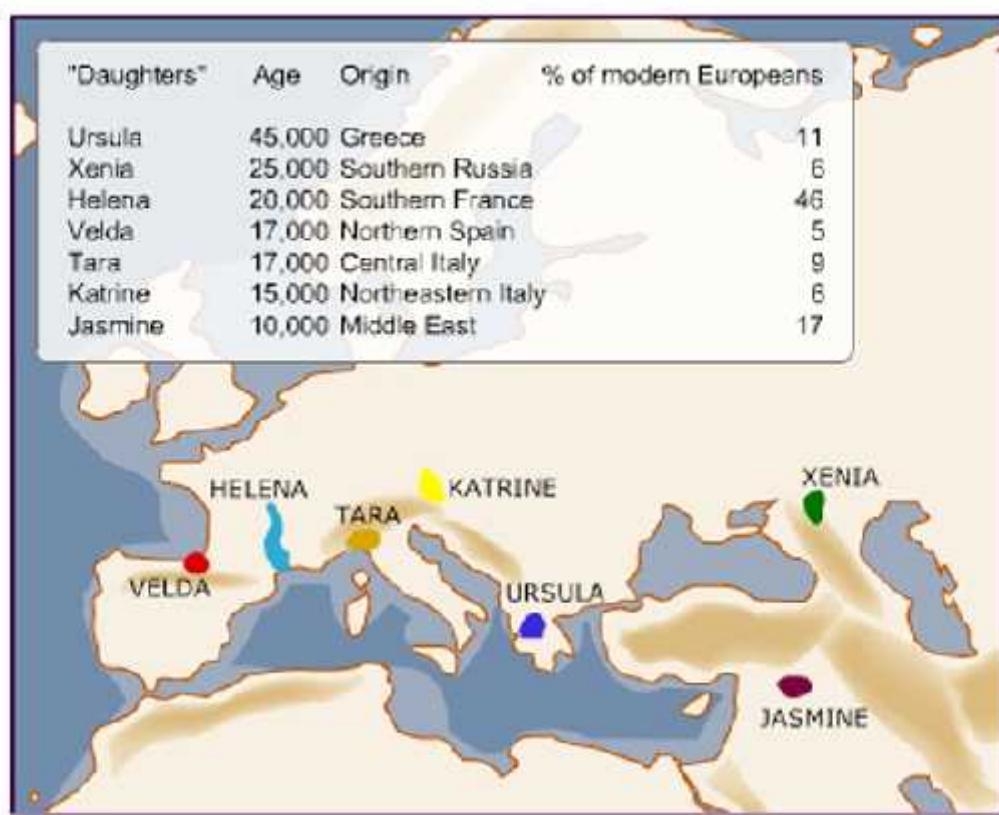

Slika 11. Carska obitelj Romanov

(Izvor: www.wikipedia.com)

8. SEDAM EVINIH KĆERI

U knjizi „Sedam Evinih kćeri“ Sykes govori o svojim istraživanjima gena koji se nepromijenjen prenosi s naraštaja na naraštaj po maj inskoj liniji i opisuje kako se njime koristi u potrazi za našim precima. Nakon što je otkao slijedove baza tisuća uzoraka DNA iz cijelog svijeta, utvrdio je da ih se može svrstati u samo nekoliko desetaka skupina. U Europi ih je samo sedam. Na temelju 6000 uzoraka DNA zaključio je da je gotovo svaki ovjek europskog podrijetla, potomak jedne od sedam pramajki, sedam Evinih kćeri. Nadjenuo im je tradicionalna europska imena i odredio približno u kojem je dijelu Europe živjela. Njihova imena su: Ursula, Ksenija, Helena, Velda, Tara, Katarina i Jasmina (SYKES 2001).

Slika 12. Područja obitavanja Evinih kćeri

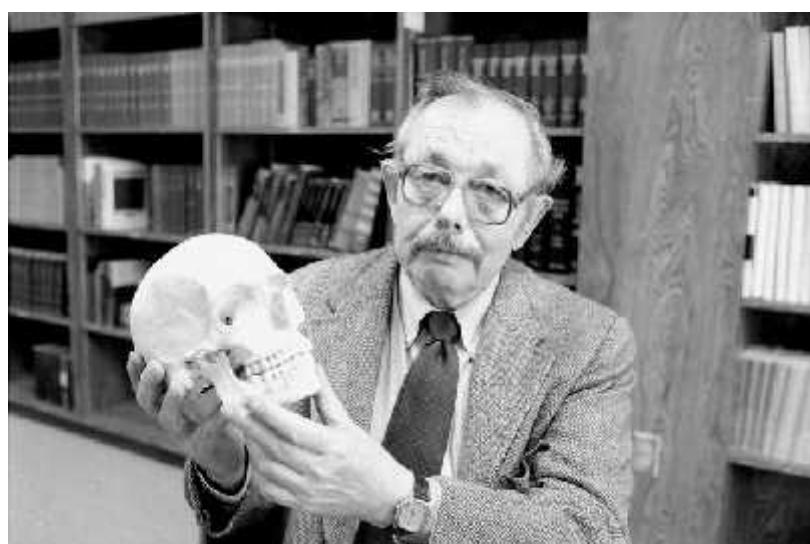
(Izvor: www.bioscience.org)

Sedam Evinih keri govori o teoriji ljudske genetike mitohondrija. Sykes je objasnio principe genetike i evolucije ovjeka, posebnosti mitohondrijske DNA i analize drevne DNA za genetičko povezivanje modernih ljudi s pretpovijesnim precima. Klasificirao je sve moderne Europljane u sedam grupa, mitohondrijskih haplogrupa. Svaka haplogrupa definirana je setom karakterističnih mutacija mitohondrijskog genoma, a može se pratiti uz majinsku liniju osobe do specifične pretpovijesne žene. Sykes je takve žene nazvao „majinski klan“, iako nisu sve živjele u isto vrijeme te sve one imaju zajedničkog majinskog pretka, mitohondrijsku Evu.

U području humane genetike, mitohondrijska Eva se odnosi na najbližeg zajedničkog pretka modernog ovjeka po majinskoj liniji. Drugim riječima, ona je žena od koje današnji ljudi potječe u preko svoje majke. Pošto se sav mitohondrijski genom uopće službeno prenosi s majke na potomstvo bez rekombinacije, svi mitohondrijski genomi u svakoj živoj osobi izravno potječu od mitohondrijske Eve. Mitohondrijska Eva je ženska inaica Y kromosomskom Adamu, najbližem zajedničkom pretku po ovoj liniji, iako ih razdvaja razdoblje od nekoliko tisuća godina. Procjenjuje se da je mitohondrijska Eva živjela prije oko 200 000 godina, najvjerojatnije u istočnoj Africi, kada je *Homo sapiens sapiens* (suvremeni ovjek) kao podvrsta počeo razvijati od drugih podvrsta ljudi. Mitohondrijska Eva je živjela kasnije od heidelbergskog ovjeka i pojave neandertalaca, ali prije migracije iz Afrike (SYKES 2003). Vremensko razdoblje u kojem je živjela Eva bilo je udarac multiregionalnoj hipotezi evolucije ovjeka, a išla je u prilog teoriji da je moderni ovjek evoluirao u Africi relativno nedavno i odатle je migrirao po cijeloj Euoraziji, zamjenivši arhai nije vrste ljudi kao što su neandertalci.

9. ULOGA FORENZIKE U RATU

Forenzi ka antropologija je znanstvena disciplina koja se bavi analizom ljudskih kostura kako bi se ustanovio biološki profil – dob, spol, rasa i podrijetlo. Sposobnost odgovaranja mtDNA osoba u srodstvu te injenica da se ne degradira jednako brzo kao jezgrina DNA, predstavljaju mtDNA kao vrijedan alat u identifikaciji posmrtnih ostataka. Radi želje za rješavanjem kršenja ljudskih prava, forenzi kim antropolozima dopušteno je putovati u inozemstvo te obavljati terenski rad i analizu, a zatim naknadno svjedo iti na doma im i stranim sudovima koji se bave pitanjima ljudskih prava. Na temelju rada istraživa a koji su se bavili prou avanjem kostiju žrtava Korejskog rata, 1979. osnovana je Ameri ka uprava za forenzi ku antropologiju. Clyde Snow, poznati forenzi ki antropolog, radio je u Argentini kako bi pomogao identificirati ostatke nestalih osoba tijekom Prljavog rata koji je trajao od 1976. do 1983. godine. Tisu e Argentinaca je oteto i ubijeno te su im tijela ostavljena u masovnim grobnicama. Njegov tim pronašao je 500 kostura, mnogo njih s rupama od metaka u lubanji, frakturom ruke i prstiju, te ostalih znakova brutalnog mu enja i ubojstva. Kao rezultat Clydeovog napora, 1987. osnovana je Argentinska organizacija za forenzi ku antropologiju.

Slika 13. Clyde Snow s lubanjom

(Izvor: www.wikipedia.com)

Nadalje, Clyde Snow je putovao diljem svijeta s timom forenzi arama. U El Salvadoru pronašli su 136 kostura dojenadi i djece ubijenih od strane vojnih odreda. Zatim, u Hrvatskoj su ekshumirali tijela ubijenih osoba za vrijeme Domovinskog rata iz masovne grobnice Ovare blizu Vukovara. Clyde Snow je također predstavio masovna ubojstva u Gvatemali, Etiopiji i Ira kom Kurdistangu, te je pomogao otvoriti kriminalne slučajeve protiv vojske i državne vlade koji su stajali iza zla ina. Fokus forenzičke antropologije je primjena forenzičke znanosti za identifikaciju pokojnika, kako bi se utvrdile okolnosti smrti. Tradicionalno, forenzički antropolozi su bili istraživači kostiju koji su pomagali rješavanju zla ina po injenih u zajednicama, na naizgled lokalnoj razini. Međutim, nedavna zbivanja dovela su forenzičke antropologe na rad na međunarodnom području, kao istražitelje žrtava genocidnih sukoba. Rade zajedno s vladom i međunarodnim sudovima kako bi pomogli riješiti zločine protiv ovještih i kazniti po initijativi tih kaznenih djela, te skupiti informacije o žrtvama za sudove i obitelji samih žrtava. Krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća u svijetu se počela primjenjivati metoda analize DNA u forenzičke svrhe te je po uzoru na te laboratorije 1994. godine osnovan DNA laboratorij pri Zavodu za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od tada se analiza DNA primjenjuje u forenzičkim vještinskim enjima sa svrhom utvrđivanja oinstva, srodstva, identifikacije i individualizacije osoba, rješavanje kriminalističkih slučajeva kao i za identifikaciju posmrtnih ostataka nestalih osoba i žrtava Domovinskog rata.

Slika 14. Argentinski tim forenzičke antropologije

(Izvor: www.wikipedia.com)

10. LITERATURA

- Lindahl T., 1993. Instability and decay of the primary structure of DNA
- Oskam C.L., Allentoft M.E., Walter R., Scofield R.P., Haile J., Holdaway R.N., Bunce M. and Jacomb C., 2012. Ancient DNA analyses of early archaeological sites in New Zealand reveal extreme exploitation of moa (Aves: *Dinornithiformes*) at all life stages. Quaternary Science Reviews 52: 41-48
- Page R.D.M. and Holmes E.C., 1998. Molecular evolution: a Phylogenetic approach. Blackwell, Oxford
- Rollo F., Ermini L., Luciani S., Marota I., Olivieri C. and Luiselli D., 2006. Fine Characterization of the Iceman's mtDNA Haplogroup, American Journal of Physical Anthropology 130 (4): 557–64
- Sykes B., 2003. Mitochondrial DNA and human history. The Human Genome
- Sykes B. , 2001. The Seven Daughters of Eve: The Science That Reveals Our Genetic Ancestry, W.W. Norton
- Taberlet P., S. Griffin, B. Goossens, S. Questiau, V. Manceau, N. Escaravage, L.P. Waits, and J. Bouvet, 1996. Reliable genotyping of samples with very low DNA quantities using PCR. Nucleic Acids Research 24:3189–3194
- <http://www.anthropology.net/>
- <http://www.bioscience.org/>
- <http://www.nationalgeographic.com/>
- <http://www.tollundman.dk/>
- <http://www.wikipedia.com/>

11. SAŽETAK

Analiza mitohondrijske DNA je veoma važan alat pri određivanju filogenetskih odnosa te je pokrenula razvoj na brojnim znanstvenim poljima, među kojima se osobito ističe forenzika. Dobiveni uzorci tijekom filogenetičke analize sekvenca ljudske mitohondrijske DNA otkrili su bogatstvo informacija u različitim poljima, kao što je na primjer evolucija ovjeka u kojoj forenzika ima znatanu ulogu.

U ovom radu opisani su slučajevi prirodno sačuvanih mumija ije su analize doprinijele razvoju forensike i razumijevanju filogenije, te na koji način se potvrdila točnost teorije napuštanja Afrike. Također, spominju se nedavni događaji u kojima su forensici bili od velike važnosti za donošenje pravde i istine pri rješavanju zločina protiv čovječnosti.

12. SUMMARY

Mitochondrial DNA analysis is a very important tool for assessment of phylogenetic relationships, and it has initiated development on many scientific fields, in which forensics is highlighted. Patterns found through phylogenetic analysis of human mitochondrial DNA sequences have revealed a wealth of information in such disparate fields as human evolution, in which forensics plays a very important role.

This paper describes cases of natural preserved mummies which analysis have gained to development of forensics and understandings of phylogeny. It also describes how Out of Africa theory has showed true. After all, it describes recent events in which forensics has the most important role for making justice and resolving crimes against humanity.